

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste cu bani găta prin scrisori franțate, adresate către expeditura. Pretul prenumeratiunii pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 70. ANULU XIX.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Săbiu, in 2/14 Septemvre 1871.

Evenimente politice.

Ochii lumii politice au fost îndreptați în zilele din urmă asupra întâlnirilor la Salzburg. Imperații cari se întâlniseră mai înainte la Gastein repetira întâlnirile și cu densii le repetira și diplomatii și putem dice și unii din beliducii lor. Lumea se întreba ce s'au facutu cu ocaziunea acestor întâlniri? Alacerea lui Strussberg a încetatu demultu de a fi considerata de opiniunea publica de materia a convenirii; curtenirea a disparutu cu totulu la spatelile afacerilor ce li se atribuie capetelor încoronate și diplomatilor lor la Gastein și la Salzburg. Aceste se gacescu acum de unii alții astfel: regularea „internationalei” în Germani'a și Austri'a, și punerea bazei la o pace îndelunga a Europei.

Făcia cu baza această nouă sa se fia dechiaratu Hohenwart ca legile Cislaitaniei corespundu intru toate; Andrássy, despre carele dice multi ca nu e tocmai ziditu de conveniriile amintite, sa se fia dechiaratu ca legile Ungariei nu corespundu inca intru toate.

În Cislaitanie se tânguie dnoarele „credinciosilor constituționali” ca au invinsu federalisti; dnoarele opusetei triumfeza și dice, ca politică conciliatiunii a reportatu victoria. Cări voru avé dreptu ne va aștă venitorulu.

Dela serbarea jubileului.

Et horum meminisse juvabit.

Între momentele cele mai însemnate, cari au contribuit la glorificarea dilei maretie, a dilei epocali, care e unică în analele bisericei noastre orientale, credu ca merita fără nici o îndoială a se numera și convenirea, care alumnii seminariilor au arangiat-o în onorea acestei festivități, și în care densii au pasitu întâia ora în fața unui public atâtu de numeros și atâtu de alesu.

Bravii noștri tineri s'au aștatu și cu această ocaziune la înălțimea misiunii lor.

Decă junimea este spectrul în care se oglindéza venitorulu unei națiuni, atunci națiunea română, cutediăm a crede, ca este ună dintre cele mai fericite!

Căci, cându tinerimea cunoșce și adoréza virtutile maretie ale strabunilor, cându se entusiasmeza pronunțiându sacrele lor nume, și cându scio imită marile lor exemple, atunci națiunii aceia i soride o stea blândă, unu venitoriu fericé, „venitoriu de aur” după cum cânta liră bardului nationalu.

Deci, cu permissiunea on. Red. vom descrie onoratul publicu celitoriu cursulu acestei conveniri că o suvenire plăcută pentru cei ce au fostu de față, și că unu ce de interesu și pentru cei ce nu au luat parte la densă.

Convenirea avu locu în sal'a cea mare a seminarului archidieceșanu, care inse a fostu cu multu mai mica de câtu sa pôta cuprinde pre toti cătri aru fi doritu sa ia parte. Prin urmare sal'a a fostu îndesuita de unu publicu foarte alesu, aci vedeamu dignitari bisericesci încarunțiti în cariera pastorală, notabilități mirene; dara mai multu matrone și fiice române, cari alérgea și ele din toate părțile, că sa aplaudé și sa încurageze încercările și aventulu literariu și gustulu esteticu.

Decoratiunea salei a fostu corespunditoare, în fruntea stă portretulu înaltulu Jubilaru, încinsu cu o pununa verde, deasupra cu inscripțiunea: „Vivat”; portretulu patronulu seminariulu „Nichi'a Romanulu” și altele.

Aci între aplausele cele mai șgometose se esecută următoarea programă:

1. „Respira Romanime”, esec. de corulu voc.
2. „Meditatiuni asupra referinției între om și natura”, tractatu orig. cetitu de cler. abs. Dem. Comsi'a.
3. „Sill'a”, poesia de C. Bolliacu, declamata de cler. abs. Comaneșcu.
4. „Pe câmpia Turdei” esec. de cor. voc.
5. „Romanulu față cu religiunea și poesia” elaboratu propriu de cl. an. II Moise Tom'a.
6. „Mam'a și feta” poes. de I. Ratiu, decl. de cler. abs. Ioane Danu.
7. „Referința între statu și biserică” elaboratu propriu cetitu de cl. a. III Arone Hamșea.
8. „Auditi acolo” esec. de corulu voc.
9. „Sentinelă română” poes. de Vasiliu Alesandri, decl. de cler. Petrescu.
10. „Sânta Parinte” esecutata de cor. voc. Manifestările și erumperile cele dese în aplause a publicului prezentu au fostu unu documentu viu, ca junii diletanți și-au sciutu pre deplinu castigă simpatia aceluia.

Merita a se aminti și esecutarea pieselor corali, cari sub conducerea profes. și diriginte Dem. Cuntianu asemenea au fostu foarte bine esecutate.

Dupa finirea programei, conducatoriulu societății, parintele ases. cons. Z. Boiu, care prin conducerea-i șapienta a șjutat multu progresarea acestei societăți june, multimesce în cuvinte caldure și bine simțite, în numele societății pentru participarea via și stătu de numeroșă din partea publicului și incheia cu urări de felicitare pentru prea demnulu înaltulu Jubilaru, în onorea căruia s'a arangitu această festivitate, și care este totu odata și patronulu societății. Adunarea a respunsu cu „sa trăiescă” însufletite.

Dupa această Prea S. Sea par. episcopulu alu Caransebesiulu Ioane Popasu da espressionu de multamă și bucuria pentru zelulu celu laudabilu alu junime, îndemându-o totu-odata, sa pasișca mai departe pe calea șusepută, căci numai asiă voru poté devni odata ceea ce trebuie sa fia pentru națiune. Și Prea S. Sea incheia cu urări pentru sanatatea marelui Jubilaru.

Cu acestea se fini convenirea după 10 ore, dăcându fie-care cu sine câte unu suveniru plăcutu.

Noi inca ne felicităm de șucesulu ce l'a aratatu junimea noastră, și i dorim perseveranța și zelu, numai astu-feliu vomu poté naintă că națiune, că poporu. . .

Unus multorum.

Că unu tributu alu adeverului mai adăgemu urmatoriulu toastu alu dlui Bekessi:

Acestu domnu toastă (în limbă magiara) cam următoarele: Meritele nalte ale barbatulu, în a căru onore se facă această adunare festiva, se amintira până aci în două limbi; densulu va cercă a face această și în a treia limba a patriei. — Arare ori a avutu o activitate archipastoreșca a se luptă în nascerea sea cu mai multe impedecaminte, în desvoltarea sea cu mai mari înderetișie, și în fine a dovedit o mesura proporționalminte mai copioșă de rezultate simțibile, priicoșe binelui comunu, dăcātu aceea de 25 ani, a cărei incheiare serbăm astadi în modu solenelu.

Decă cându-va la astfelu de ocaziuni, apoi de securu de asta data se pôte dice ca de pre bușiele a sute de mit se tramitu la tronulu Atotopotului dorinție șincere, că barbatulu, — a căru simțiri în nesunție, fapte, cugete și scopuri suntu impletite asiă de intimu cu înflorirea credinției șele,

națiunii și patriei șele, care a vietuștu cu inimă, cu tota caldura șufletulu șeu, cu totu cugetulu șeu pentru această trinitate, care i este lumea, bucuria, șalutea și totulu, care și-a impletitu asiă de șinceru tota ființa sea cu această credinția, poporu și patria, încātu activitatea sea pôte dá cea mai interesantă ilustratiune la propozițiunea scripturei în care se pronunția iubirea șacrificătoare: „Unde mergi tu acolo mergu și eu, Ddieulu teu va fi Ddieulu meu, poporul tu va fi poporul meu!” — d'a, oă barbatulu acest'a sa ajunga cele mai adunci beșrânetie omenesci cu energia necentenita și șufletu tare, pentru de a potea gustă fructele recoritoare de inima ale acelor pomi pre cari i-a șaditu cu atâta osteneșă, i-a șgritu cu atâta luare aminte și i-a protegiatu cu asiă victorioșă rebdare contr'a elementelor furtunoșe și derimătoare. (Sa trăiasca, Eljenuri).

De-și capulu acestui barbatu ne ofere șpectrulu iernei, totuși din fața sea ne șuride primăver'a iubirii: unu monte gigantiu a căru verșu e acoperitu cu neșă, a căru interu inșă arde cu șlacari, nu cu șlacari puștitoare, ci datătoare de vietă curățitoare; o umbrelă alba prește o lampă respanditoare de lumina.

Cându apostolulu Ioanu în beșrânetie înaintate, nu mai potea merge în adunare, se ducea pre unu șcaunu șiedindu pentru de a potea dice adunării: „Iubiti-ve unulu pre altulu.”

Barbatulu a căru iubire de 25 ani serbăm astadi, a trebuit sa abdică aduceri șele aicea pre unu șcaunu șiedindu inșă șpiritulu șeu petrece între noi și ne ștriga: „Iubiti-ve unulu pre altulu!” (Sa trăiasca, Eljenuri)

Căci cându ne iubim unulu pre altulu, atunci drumulu întielegerei reciproke este planatu; și cându ne amu întielesu, atunci amu castigatu celu mai frumosu avantaju, amu câșgatu concordiă. Prin concordiă se dá patriei cea mai șecura și ferma baza spre fericirea și binele tuturor și radielile maretie ale șorelui concordei nu aurescu numai verșurilo palatelor ci patrundu până în cele mai mici colibe și respendesce și acolo fericire și binecuvântare. Vorbitoriulu șolesco șocalulu pentru întielegere și respandirea iubirii, întielegerei și concordei între toate nationalitășile patriei, prin o egale și dreptă reparțire a drepturilor și șarcinelor, ceea ce crede ca jace în intențiunile Preșșntulu și de comunu onoratulu Jubilaru. (Sa trăiasca, Eljenuri entusiștice).

Conferinție invetiatoresci.

(Continuare și capetu.)

Dupa o mica paușă membrii conferinției se întrunescu — invitati de domnulu conducatoriulu — în șiedința a treia eștraordinaria. Aci, conformu șconșului din șiedința prima, se dá cetirea ștatutelor înștiinșandei reșuni a invetiatorilor din giurul Săbiulu, ș-fu de ș-fu, care primindu-se cu placere din partea invetiatorilor preșenti, se otarșese totu-deodata, că spre a se potea șubșterne acelea autoritășilor competente spre aprobare și spre îndeplinișea și a altor afaceri ulterioșe țienștore de această întreprindere, sa se aléga o comisiune permanentă de șiepte membrii, cărei sa se șconșredă aceste afaceri până la primă adunare generală convocândă prin președintele comisiunii îndata după următoarea aprobare a ștatutelor.

Șiedința a 4-a ordinară se incepe Marti la 8 ore dimișeti cu cetirea șprotocolulu celor două șiedinșe ordinarie de Lunu. Urméșia discussiunea asupra temeii a treia, despre modulu de procedere la propunerea gramaticei limbii materne pre basă cârtiei de cetire. D. conducatoriulu proyóca pre invetiatorii școlei șpoporale inferioșe, a aștă acelu modu de procedere, ceea ce și urméșia, aștându șucșesive mai multu invetiatori cam următoarele:

Dupa ce tinerimea pre bas'a deprinderilor intuitive incepute in despartimentulu l-ii s'au deprinsu in desmembrarea propusetiunilor in cuvinte, a cuvintelor in silabe si a silabelor in litere si dupa ce totu pre bas'a acelor deprinderi au invetiata a deosebi obiectele unele de altele atatu dupa nume catu si dupa insusirile lor, intentionendu invetiatoriulu a-i invetiati, ce este unu substantivu? va procede in modulu urmatoriu: N! ai tu nume? cum e numele? dara acestu lucru, ce-ti aretu, are nume? Cum se numesce dara lucrulu acest'a? dara ce cugeti, avévoru tote lucrurile nume? — pentru ce? Insemnati-ve dara! Tote lucrurile au nume, iera numele lucrurilor le numimu substantive. P! Spune si tu numele vre-unui lucru seu unui substantivu! . . .

Totu in modulu acest'a s'au aretatu procederea la invetiarea adjectivului, verbului si a altoru plase de cuvinte. In urm'a acestor'a dlu conducatoriu pune intrebaria: ca pote-se propune cu succesu gramatic'a limbii mat. fara folosirea manualulu de gramatica? la care invetiatorii scolii populare inferioare se intrunescu in acelu respunsu: ca acest'a nu numai ca se pote, ci ca propunerea gramaticei pre bas'a cartiei de cetire in scol'a populara inferioara este uniculu modu practiculu si promitatoriu de succesu. Asemenea se recunosce de cea mai buna acesta metoda si din partea invetiatorilor dela scolile capitale, constatandu-se totu-deodata, ca in scolile capitale, in care si studiulu limbii materne ia o estensiune mai mare, cu folosu se pote — ba trebuie — sa se intrebuintiede si manualu de gramatica. Cu acestea trecendu conferintia la pertractarea temei a 4-a, si anume: Modulul propunerii formelor stilistice in scol'a populara, d. directoru Mihailu Stoic'a propune acelu modu cam in urmatoriulu chipu: Invetiatoriulu conduce pre elevi dela formarea propusetiunilor simple la a celor compuse si amplificate, dela acestea la descrierea obiectelor celor mai cunoscute la inceputu mai pre scurtu apoi si pre largu atat a cu graiulu, catu si in scrisu, apoi facendu-i cunoscuti cu referintiele deosebite ale omenilor in vietia practica i introduce succesive in conoscerea celor mai simple si mai obicnuite forme stilistice, precum: a contului, cuitantiei, obligatiunii, epistolei s. a., care modu de procedere se si primesce de bunu din partea conferintiei. Avendu conferintia bucuria de a potea soluta in mijloculu seu in acesta siedintia pre d. consiliariu gov. in pens. si referinte in senatulu scol. Elia Macelaruiu,

FOISIGRA.

Cuventare festiva

rostita la serbarea nationale pre momentulu lui Stefanu Celu Mare.

in 15/27 Augustu, 1871.

De A. D. Xenopolu.

Onorata adunare!

Scopulu, pentru care ne-amu adunatu aici, nu este d'a face istoriculu faptelor seu zugravirea caracterului maretului barbatu, care dupa patru sute de ani este inca destulu de puternicu, ca sa adune pre momentulu seu reprezentanti din tote tierile unde traiescu romani. Faptele lui suntu pastrate, mai bine de catu in cartile ce pomenescu de ele, in celu mai mandru din isvorele amintirii, in sufletulu poporului insu-si, invelute in comora de nesfersita poesia. Totu astu-feliu se inaltia in amintirea nostra si inim'a lui curatita de greselile intemplatore ale vietiei omenesce, si intielésa de pornirea sufletésca a poporului intregu in ceea ce era ea intr'adeveru. Nici pentru faptele, nici pentru caracterulu lui nu amu avea deci la urm'a urmatorulu, decatu a redice ceea ce scie ori-ce romanu, ca acestu sufletu alesu cu dreptulu au dobenditu dela poporulu seu mandra denumire de „Mare si Bunu.“ — In asta judecata, rostita de unu nemu intregu in decursu de secolu, sta drept'a mesura a maretiei lui Stefanu; si chiar cercetarea cea mai lamurita a istoriei nu va pote de catu sa intarésca ceea ce poporulu au cuventato.

Dara sa nu credemu, onorata adunare, ca numai trecutulu ne atrage aici, ca numai atat'a voimu noi, a ne improspeta amintirea, apropiindu-ne de locasiunile unde petra, ce acopere mostele lui, lovesce inca privirile nostre. Nu! venimu aici si

Ilustritatea Sea avu bunavointia a observá; ca i se pare, ca dlu Stoic'a in propunerea sea, lucrulu principalu l'aru fi trecutulu cu vederea, acela adeca: de a clarifica eleviloru catu se pote mai bine ideea despre aceea, ce va sa dica o scrisore si spre ce scopu se folosescu omieni de scrisori (documente) in vietia practica?

Dupa incheirea desbaterei aspr'a acestei teme, comisiunea insarcinata cu darea parerei in privintia celor ce aru fi de facutu cu obiectele indreptate conferintiei spre pertractare din partea prea veneratului consist. scol. prin referintele seu dlu invetiatoriu P. B a n c i l a din Resnari propune, ca acele obiecte sa se primésca cá teme pentru anulu viitoriu, ceea ce se si primésce din partea conferintiei, dupa care alegandu-se comisiunea de siepte membrii pentru afacerile infiintandei reuniuni invetiatoresce, careia se concrede si verificarea protocolulu conferintialu, dlu conducatoriu prin câte-va cuvinte cordiale de despartire declara conferintia din acestu anu de incheiata.

Unu invetiatoriu.

Revista diuaristica.

Idéa unei intruniri a unui congresu alu presei romane castiga terenu pre fie-care di, si credemu ca curendu se va realisa pentru marele bine alu tierii. Suntemu convinsi ca tote organele de publicitate din Romania care suntu intr'adeveru inspirate de adeveratele nostre interese, care vedu pericolulu desbinariloru si-a luptelor intestine dintre noi, nu voru lipsi a se asociá la acesta sanetosa idea.

Dejá din Bucuresci „Románulu“ si „Telegrafulu“ insista pentru grabnic'a intrunire a congresului. Ieta ce dice „Telegrafulu“:

Ne declaramu inca odata din tota inim'a pentru congresulu propusu de confratii nostri dela „Uniunea Liberale“ . . .

Facemu dara apelu la confratii nostri dela „Románulu“, dela „Informatiunile“, „Column'a lui Traianu“ si dela cele-lalte diuarie din capitala, cari se voru declara categoricu pentru nationalismu si cari voru aderá la o atare intrunire, a emite si opiniunea lor in acesta chestiune, careia speramu i se va atribui cea mai mare insemnatate.

„Románulu“ nu se pronuncia cu mai putiena caldura:

Amu vedint'o, o vedemu, lumin'a se radica, si

pentru viitoriulu dupa care nazuesce ori-ce sufletu mai nobilu alu poporului nostru; venimu aici pentru a sugé poterea, ce sustiene in lupta pentru bine si adeveru, potere ce isvoresce pre la mormintele omeniloru mari.. Cu patru sute de ani arancamu noi gandirile si simtirile nostre inapoi, si totu-si, de vomu privi bine in sufletulu nostru, vomu vedea cum se amesteca in acelu indepartatu trecutulu, farmeculu viitoriului; cum fie-care fapta a lui Stefanu celu Mare e cu atat'a mai marétia, cu catu noi astadi potemu sa ne-o amintimu impreuna pre momentulu lui, cu catu simtimu, ca in acesta impreuna amintire sta simburile unoru poteri de vietia, ce potu sa ne intarésca in propasirea pre calea dreptului si adeverului, cari sustienu si naltia pre popere.

In asta impreunare a amintirii trecutului cu nisointiele si sperantiele in viitoriu, figur'a lui Stefanu celu Mare incetza de a fi eroulu unei parti a tieriloru locuite de romani, si devine unu centru pentru toti de acela-si nemu. Aperandu Moldov'a de asupririle germaniloru, elu aperi o parte din poporulu nostru; elu implini aici, aceea ce alti barbati mari implinira aiurea. Marginile politice i oprira d'a inriuri d'a dreptulu asupra intregului poporu; dera fie-care din ei, lucrandu pentru o parte din acela-si intregu, lucra pentru intregulu insu-si. Sa ne oprimu deci, candu cantamu la barbati cei insemnati ai trecutulu nostru, privirile nostre pre sfera in care ei au trebuit sa-si marginésca lucrarea lor; sa nu vedemu in ei cause de mandria seu de gelosie pentru o parte seu alt'a din poporulu nostru; ci sa-i privimu pre toti ca p'unu bine obscescu alu nemului intregu, caci si ei cu totii totu-d'un'a candu au fostu petrunsi: aপরera si naltierea poporului romanu in sfera in care ei traiau. Astadi marginile despártitóre au inceputu a cadea, si astadi in sperantia viitoriului, toti romanii suntu detori sa depona semnul de amintire si de recunoscentia pre momentulu fia-cariu a din eroi lor.

n'avemu de catu a o urma, cornulu inviusarei suna si n'avemu decatu sa-lu audimu, „Uniunea liberala“ din Iassi ne chiama si n'avemu de catu sa mergemu.

Publicamu mai la vale, in mare parte, apelu ce face diuarulu din Iassi „Uniunea liberala“. Acestu organu alu opiniunii publice, ca unulu ce este mai nou in publicitate, a potutu lua initiativ'a, fara a se teme ca va atinge catu-si de putienu ore-care susceptibilitati. Propunerea ce face este din cele mai bine facatóre, spelulu ce face este in adeveru bine facatoriu, salvatoriu.

„Uniunea liberala“ din Iassi a luat initiativ'a; acum nu mai remane decatu cá diuariele adeverulu sa-lu respunda, si apoi sa se otarésca loculu si diu'a intrunirii. In aceea ce ne privesce pre noi, salutandu cu fericire initiativ'a luata de diuarulu din Iassi, dechiaramu ca aderamu cu mintea si cu inima, si suntemu gat'a a ne supune programei ce se va adopta de catre uniunea pressei liberale si nationale, confirmata de marea majoritate a natiunii, in intruniri publice.“

Noi conjuramu pre confratii de publicitate din Bucuresci sa ia initiativ'a catu mai curendu, sa se intrunésca si sa ne convóce sa venimu cu totii cati tienemu in mana pena de publicistu la Congresulu pressei.

Dorimu din sufletu cá inainte de convocarea camerelor unirea nostra sa fia unu faptu implinitu.

Catu privesce despre punctulu de intrunire, suntemu de opiniune, ca in interesulu causei comune, este bine sa fia Bucurescii; pentru ca acolo suntu cele mai multe diuarie si acolo suntu multe midilóce si multe resurse. Politic'a Romaniei acolo si are centrulu seu, si adunarea nostra nu trebuie sa fia intr'unu punctu isolatu.

Adastamu cu nerabdare convocarea!

„Uniunea liberala.“

Garibaldi despre Franc'a.

In Franc'a si Itali'a a produsu mare sensatiune o scrisore a lui Garibaldi, adresata domnei Pieromaldi in Raven'a, in care espune ex-comandantele armatei Vogesiloru Itali'a cá prea amenintata din partea Franciei si in care se pronuntia forte aspru asupra natiunii, in a carei siruri elu nu de multu tempu se luptase. Ce efectu a trebuit sa siba epistol'a acest'a se pote vedea de acolo, ca in Parisu s'a tienutu de necesariu a se tramite tu-

Invingetori seu martiri in luptele ce au luptatu ei au cu totii dreptulu la recunoscentia nemului intregu, pentru ca prin braciulu lor si mai multa inca prin puteric'a amintire implentata in sufletulu poporului, ei au lasatu unu isvoru de virtute, din care cu totii au dreptulu sa se intarésca pentru viitoriu. Omenii cei mari ai unui poporu nu suntu ai cercului in care ei furu siliti sa-si marginésca lucrarea; ei suntu ai nemului intregu, pre catu resuna aceea-si limba, pre catu se intálnescu aceleasi obiceiuri, pre catu se intinde legatur'a mai strinsa pusa de fire intre sufletele omenesce. Bá ei trecu chiaru preste cerculu poporului lor si devinu binele intregii omeniri.

Pre momentulu lui Stefanu celu Mare, pre asta amintire continua tuturoru, venimu noi deci astadi cu credintia intr'unu viitoriu comunu. Acestu zelu de care atarna totu lantulu sperantieru nostre, trebuie sa avemu si inima d'a-lu spuno in facia lumii, fara sfiala, fara incalcire, cu deplina incredere si dreptate si adeveru — in mersulu lucruriloru lumesci. Caci fire-aru ore cu potintia, c'acestu poporu ce atat'a a luptatu, apoi atatu a suferitu, astadi candu si ia aventulu pre calea propasirii, sa fia strivitu la pasulu celu dintaiu? De amu fi fostu noi meniti numai a opri cu peptarile nostre navalirile barbariloru si ale mahomedaniloru, ne-amu fi stersu de pre facia pamentului odata cu inceptarea acelor navaliri, cá fiantie ce ne-amu fi fostu implinitu menirea. Dera n'a fostu astu-feliu ci dup'o lunga nopte si grele schingiuri, perit'au si intunereculu si stafiile lui, si noi iera-si amu revenitu la vietia cu o potere noua si plina de incredere in lungulu viitoriu. Avemu acea potere, avemu acea incredere, pentru ca sufletulu acestei parti a omenirii, ce se numesce poporulu romanu, inca nu si-a reversatu in lume comora coprinului seu sufletescu. In adanculu lui se misca noue armonie in sfera frumosului, noue descoperiri in aceea a adeverului, noue tipuri de caractere, ce trebuie sa

tororu foiloru italiene o depesă oficiosa a lui „Á-
gence Havas“ in care se combate ori-care cuget
de dusimania contra Italiei și se asigura ca Fran-
ciei nu-i vine in gându a atacă ore-cându Italia.
Scrisoarea lui Garibaldi suna :

C a p r e r ' a , 12 Augustu 1871.

Cătra dómna Atenaid'a Zair'a Pieromaldi in
Raven'a.

Dta, scumpa și afabila amica, m'ai onoratu cu
diplom'a de membru alu reuniunii C o s m i c o
U n i t a r i a , care are de principiu „Resbelu contra
resbelului, contra militarismului, contra condemna-
țiunei la mortu și duelului!“ Aceste principie
onoréza in gradu 'naltu acea parte frumosa a fa-
miliei omenesci, cărei'a apartieni și ele voru trebui
sa se accepte definitivu din partea tuturor ome-
niloru onesti de pre pamentu. Multiamindu-ve pen-
tru titulu onorificu, ce mi l'ati oferitu, trebuie sa
faca urmatórele observatiuni :

Din cele mai crude tineretie ale mele amu fostu
totu-de-un'a unu inamicu alu resbelului. Pre căm-
piile batalieloru m'au trasu, contra celoru mai in-
time convingeri, numai o adeverata fatalitate. Spu-
neti-mi inse sinceru, onorata dama, credeti dvóstre,
ca Italia aru fi potutu ajunge fára resbelu, gra-
dulu de unitate, care lu posede acum ? Contribu-
tivaru fi principii și ducii mici și regele Neapo-
lei fára resbelu la unitatea italiana ? Și acést'a
secta a vivi d'inferno lui Petrarca cari impestileza
inca și astadi capital'a eterna a lumii, capital'a ne-
cesaria a Italiei, desinfiltrat'aru fi ea spontaneu
bia'ta noastră Italia de acelu efectu pestilentialu.

Nu suntu inca și in dta de astadi cheile Al-
piloru in mánile inamiciloru nostri eterni ? . . Nu
me spune, madama, chauvinismulu francesu cu in-
gánfatur'a sea obicinuita, cu ochiulu seu continuu
amenintiatoru, ca se pregatescu pentru de a ne
atacá ? Elu se indestulescu acum a dice ca are
de cugetu a intruni 400,000 soldati și a-si potea
aduce iera-si in ordine financiele pentru de a luá
iera-si villegiatur'a sea obicinuita și, biciulu in mâna,
pentru de a ne „dá minte.“ (Asiá se exprima diur-
nalele din Lyonu.) Francia va potea numerá acusi unu
milionu de soldati, dupa nou'a organizatiune a armatei
sele. Ce ce tiene de bani, sicmu cu totii, ca Francia e
o tíera fôrte bogata și provedita cu unu imensu
materialu de resbelu. Trebuie asiá dara sa ne in-
grigimu, căci invingetorii dela Mentana voru sosi
la noi într'unu tempu neotaritu inse scurtu ; și spu-
neti-mi, iubita madama, tieneti-me de capace a dá
bietei noastre patrie sfátu spre daun'a noastră cându
orcanulu resbelului se radica in Vestu și Nordu.

ésa la lumina, sa remána in amintirea omenirei.
In acea ferbere interióra ale cărei'a urmári stau
inca ascunse in sinulu viitorului, sta dreptulu no-
stru la trairu, indreptatirea sperantieloru ce ne in-
cánta. Căci ast'a e legea cea mare a naturei, care
domnescu atátu nemurire de plante și vietóre, câtu
și in nemurire omenesci : ca, fie-care are dreptu
la trairu și desvalire, câtu tempu n'a desfasiuratu
tóta puterea de intindere cu care e indiestratu de
veciniculu isvoru alu naturei. Odata inse ce acést'a
s'a implinitu atunci trebuie sa se stinga pentru totu-
d'a-un'a, lasându loculu liberu pentru alte fiintie.
— Fiindu ca noi românii inca n'amú desfasiuratu
totu cuprinsulu nostru sufletescu, avemu dreptulu
de a trairi și potemu sperá in viitoru.

Dara sa nu credemu ca acést'a lege ne asig-
ura atátu de puternicu unu viitoru de propasire,
incátu fára de nici o munca, fára de nici o silin-
tia, amu putea ajunge la elu. Nu dóra ca impli-
nirea insusi a legiloru mersului omenirei aru atár-
ná dela vointi'a omeniloru ; căci precum e cu ne-
putintia cá sa se struncine mersulu corpuriloru ce-
resci, totu asiá este de cu neputintia a se clatiná
macaru câtu de putienu apelu alu lucruriloru ome-
nesci. Dara intre desvalirea naturei și acea a ome-
nirii este nrmstórea mare deosebire ca, pre cându
legile naturei se implinescu orbisiu și fára de ele-
gere, deci totu deun'a cu acél'a-si efectu și in a-
cel'a-si feliu, acele ale omenirei se implinescu prin
midilocirea omului insusi, care are puterea de a
lucrá dupa ele séu in contr'a loru. Cându elu lu-
créza dupa cerintiele legiloru omenirei atunci im-
plinirea loru se face sub form'a binetui, a fericirii,
a propasirii ; cându elu lucréza in contr'a loru
atunci implinirea acelor'a-si lege se face sub for-
m'a reului, a nenorocirii, a decaderii. Libertatea
oménésca, nu otarescu nimic'a asup'a implinirii
insasi a legiloru ; acést'a merge de sine inainte și
nestramutatu ; libertatea omului este inasa marca

Eu amu dis'o și o repetiescu ca nu. Cându
Traineurs des sabres și mancatorii de copii, dupa
cum i numesce bravulu poporu alu Parisului, se voru
reintórea pentru de a calcá pamentulu nostru cu
picioarele, și nu se voru inarmá copii și femei pen-
tru de a-i prapadí, atunci Itali'a merita a fi stérsa
din numerulu natiuniloru.

O alta consideratiune, madama. Amu dis'u ca
a fostu o anomalie din partea mea, a fi fostu sol-
datu. Eu trebuie inse sa me ocupu cu resbelulu
și imbatrenitu in resbelu sum pre deplina convinsu
ca Itali'a nu este in stare a portá unu resbelu.
Eu sum de acést'a convingere, nu numai căci ca or-
ganizatiunea ei este defectuosa ci mai multu in urm'a
puterei, ce cede popismului, acestui inamicu natu-
rale și teribile alu nostru, care aru fi unu diavolu
sperantiei fia-cărui veneticu.

Tóta lumea seie ca preotii suntu acéi'a cari
au atitiatu chauvinii francesi la resbelu și chauvinii
și preotii se voru pricepe a aflá agentii și spioni
de totu feliu pentru interesele loru. Neintielegere
sângerósa intre clasele inteligente (de acést'i'a suntu
cei mai multi) cari forméza ciurda preotiloru, bri-
gantagiu inradacinat in tóte pártile Italiei, aceste
suntu midilócele immense cari facu 'naltulu cleru
bogatu și domnu alu tuturoru reactionariloru din
lume. In fine ceea ce este mai reu e parasirea
massei tiereniloru, cari forméza nervulu principale alu
armatei noastre, la cea mai dintáiu perdere.

Perderea noastră dela Custozza 'si are caus'a,
credeti-mi, in cea mai mare parte in aceste.

Preotulu, care respinge unitatea patriei cá o
nefericire, din cauza ca e contraria papismului și
care dechiara de eretici pre totii acéi'a cari au con-
tribuitu la unitate, preotulu acél'a 'naltia pre in-
amiculu de domnu alu campaniei. In locu de a vorbi
vis-a-vis de acést'a despre patri'a italiana, i da mi-
dilócele in mâna de a o tradá.

Nu voiú a enumerá tóte crimele acestei
secte negre, nu voiú a vorbi despre inquisitiune,
nici despre torture și ruge, care le-au radica'tu pen-
tru de a arde fiintie nevinovate séu a sacrificá ge-
niulu, a cărui intrunire ei suntu. Tempurile vechi
suntu pline de crudalitatele loru.

Si cele dóne resbele mai din urma și mai sân-
gerósa in Europ'a, resbelulu din Crimea și franceso-
toneticu, nu s'au causatu prin preotii ? Celu dintáiu
s'au susceptu pentru egemoni'a papei preste
preotii greci și catolici, și alu doilea, n'au fostu
cele 7 milióne votori, cari au capetatu Napoleonu
(pentru care resbelulu erá o necesitate) care l'au
causatu. Si nu s'au tramisu și astadi ruralii și mi-

putere, care otarescu asup'a modului implinirii a-
celoru legi neclintite cá isvoru de vietia mandra
séu de mortu schingiulóre.

„Ca totii românii cari simtu in sine unu sufletu
mai osebitu, o inima mai nobila, fia ei din ori-ce
sfera, fia ei din ori-ce tíera, sa lucreze neobositu,
fia care in parte si cu totii impreuna, spre aflarea
și respândirea midilóceloru cari voru potea sa in-
lesnéscu inradacinarea credintieloru, nezuintieloru
și sperantieloru noastre comune in unulu și acél'a-
si viitoru, și se asigure implinirea acélui viitoru
insu-si.“

Acést'a sa fia ide'a cea mai presusu de ori-
ce interese, de ori-ce deosebire in gândire și sim-
tire. Căscigându astu-feliu unu medilocu puternicu
de intielegere, sa cautámu a intinde acést'a intie-
legere din ce in ce mai multu intre sufletele nó-
stre dela principulu acelu mare, radacin'a vietiei
inse-si, pâna la ramurile, frunzele și florile ei, re-
stringându deosebiriile intre gândiri, simtiri și na-
zuintie numai la atát'a, pre câtu e de nevoie pen-
tru inse-si propasirea unui poporu. Acést'a idea
deci sa nu remána numai cá o amintire in sufletele
noastre — ci despartiti de aici sa remána cá o le-
gatura adenca ce indata sa ne impinga spre o lu-
crare comuna. Sa cercetámu midilócele prin cari
s'aru potea aduce la implinire intruniri periedice
ale romániloru de pretutindenii, deca nu din tóte
clasele societáției, celu pecinu ale tinerimei studióse.
Sa nu incetámu de a desbate prin graiu și scrisóre,
fára patima personale, ci numai cu tint'a spre ade-
veru, tóte întrebările cele mai insemnate ale vietiei
noastre sociale, politice, economice, pentru a se
potea ajunge cu tempulu la unu adeveru asup'a
loru. Sa ne silimu cu totii i'tru câtu e cu po-
tintia și sa ne intielegemu asup'a medilóceloru,
pentru cultivarea tieranului — temeliei natiunei —
pentru cá elementulu bunu atátu de manosu res-
pânditu in elu sa póta esi la lumina, și întrebuin-
tá

culu loru siefu, cări se pregatescu a ne atacá, in
adunarea nationale de preotii ?

Asiá dara, iubita dómna, resbelu și ierasi res-
belu, cându Itali'a se va fi constituitu. Astadi sa
fia devis'a fia-cărui italianu : resbelu contra preo-
tiloru incependu din etatea copilariei pâna in batre-
netie“. Cându preotii voru fi strimtoriti in loculu
care li se cuvine atunci Itali'a nu va portá resbelu
contra nimenui. Cându inse este vatamata, cându
este amenintata de invasiune inamica, atunci sum
convinsu ca fia-care concetatiuna 'si va implini
datorint'a.

Alu Dtele

G. Garibaldi.

Testulu oficiale alu mesagiului presiedin-
telui republicei francesi care s'a cetitu la 1 Sept.
in siedint'a adunárei nationale :

Domnului presiedinte alu adunárei nationale.

Domnule presiedinte ! Primulu meu mesagiu
póte și nu trebuie sa aiba decátu unu obiectu, de
a ve rugá sa fiti interpretele meu pre lâng'a adu-
narea nationale și a-i multiamí de onórea ce mi-a
facutu, oferindu-mi cea dintáiu magistratura a repu-
blichei și mai cu séma dându-mi o nóua dovéda
pre inalt'a-i incredere. Déca e de ajunsu, spre a
meritá acést'a incredere, unu devotamentu asolutu
pentru interesele publice cetezu a spune ca suntu
démnu de dâns'a și multiamescu tuturoru partideloru
din adunarea nationale ca s'au uitatu neintielegerile
ce le putea desparti in unele puncte, spre a dá
puterei o fortia mai mare și a-i procurá astfelia
cele mai mari midilóce de a face binele.

Adunarea póte comptá ca eu, fiindu cu totulu
alu ei, atátu prin intentiuni cátu și prin durata, me
voiu silí a legá ranele nenorocitei noastre tieri și a
o face, pre câtu e cu putintia mai iute, mai libera,
bine ordonata, pacificata in intru și in afara, eman-
cipata de invasiunea straina și, ce-va mai multu,
onorata, iubita, deca se póte, de natiunile celoru
dóne lumi.

Acést'a va fi tient'a constatante a silintieloru
mele, și deca adunarea nationale si eu vomu reesi
a o ajunge, séu celu putienu sa ne apropiámu de
ea, vomu poté, la sfersitul lucráriloru noastre, sa
ne presentámu fára sfiela in fati'a tierii și sa
transmitemu neatinsu pretiosulu depositu ce ne in-
credintia-se.

Terminandu acestu mesagiu ve multiamescu,
domnule presiedinte, de concursulu ce totu-deun'a

poterile spiritului și ale inimei, in folosulu popo-
rului intregu, iera nu numai in acelu alu miciei sferi
a statului in care s'a nascutu. Sa cautámu de
inaltiarea și intinderea teatrului nationale, care este
pâna acum'a in mare parte mai multu unu institutu
de injosire decátu de inaltiare morala, și chiaru
astu-feliu precum e, restrânsu numai pentru o mica
parte din poporulu intregu... Déra aceste numai
spre amintire : căci destulu aru fi de a ne indepartá
de aici cu cunoscenti'a clara a ideei ce ne-au adu-
natu. Ea este destulu de mare și de frumosa pen-
tru a umplea sufletele noastre, și midilócele pentru
implinirea ei suntu tocmai ródele ce acceptámu sa
le produca. Cu tóte acestea, onorata adunare, nu
ne potemu despartí de pre momentulu marelui
barbatu, fára a cere dela amintirea lui o invetiatura,
o povatuire pentru lupt'a ce avemu de luptatu, căci
este o ascemenare ascunsa dara adanca intre starea
de atunci și aceea, care ne aflámu, intre lupt'a ce
luptá Stefanu-celu-Mare și acea pre care trebuie
sa o lupte astadi partea cea buna a poporului ro-
mánu ! Erá și atunci cá si acum'a o mare miscare
spre neatárnarea poporului ; erau și atunci pericole
cumplite, din intru și din afara, ce amenintiau aceste
scumpe bunuri. Iéta pentru ce, in bucuri'a nespusa
ce umple sufletele noastre, totu-si simtimu trecându
o umbra de dorere, precum trecea prin sufletulu
marelui vitezu, cându intorcendu-se invingetoriu din
lupte, scia ca-i in ajutorulu unora nóua batalii ! Iéta
pentru ce ne adunámu noi astadi pre momentulu
lui Stefanu-celu-Mare ; căci este o pornire a sufletu-
loru nostru, care intielegându ascemenarea starii
de astadi cu starea de atunci, ne impinge a intári
legaturile naturei pre momentulu acélui barbatu ce
fu mai puternicu de cátu amenintiările tempu-
lui seu. — (Va urmá.)

amu întemplat din parte-ve și ve rogu a primii
spresșiunea înaltei și caldurăsei mele consideratiuni.
Presedintele republicii franceze
A. Thiers.

Varietăți.

*** Distingeri, Escelenți'a Sea Parinte
nostru Archieppu și Mitropolitu Andreiu au
binevoitu a distinge cu privilegiu jubileului seu
de 25 ani în 22 Augustu a. c. cu brâu rosu pe
profesorii de teologia: Nicolau Cristea și
Dr. Ilariu Puscariu, precum și pre secretariulu
consistorialu Nicolau Fratessiu, și pre acest'a
din urma alu hirotesii de Protodiconu Archiepiscopu-
Metropolitanu în 31 Augustu a. c.

*** (Program'a) Serbarei în memori'a
lui Stefanu celu Mare la mormentulu acestui erou,
în monastirea Putna (Bucovina) în 15/27 și 16/28
Augustu 1871. — Sâmbeta în 14/26 Augustu, 1871:
La diece ore ser'a începutulu serbarei cu prive-
ghiarea religiôsa anonsiata la intrarea în biserică cu
21 de salve și tragerea tuturor clopoteloru sântei
monastiri. Oficiulu se implinesce de cinci preoti și
unu diaconu. — Ituminatiune solemnă a bisericii
și a întregii monastiri. — Domineca, în 15/27
Augustu, 1871: Dela opto pâna la nouă ore di-
mineti'a trei ronduri de salve succesive anonsia
adonarea ospetiloru în porticulu festivu: Comite-
tulu în corpore i binecuvintéza. Siese salve anonsia
inceperea sântei liturgie, severșita de siepte
preoti și doi diaconi. La pricésna Pré-cuviosii'a
Sea Parintele Egumenu alu monastirii Putna, Ar-
ceadiu Ciupercoviciu, tiene o predica corespondietoria
hramului bisericescu. Procesiunea în porticulu festi-
vulu salutate de salve. Dupa descoperirea și sânti-
tirea urnei consacrate, epitafiulu dómneloru din
România, aceloru din Bucovina, a flămurei dómnei
Haralambie, a dómneloru din Iassi și a institutulu
de bele-arte, domnulu A. D. Xenopolu rostese cu-
ventarea festiva. Corulu juniloru români întonéze
„Imnulu religiôs”, compusu anume de domnulu V.
Alexandri, melodi'a de domnulu A. Flechtenmacher.

— Se cetescu inscripțiunile de pre daruri. — Pro-
cesiunea se întorce în biserică spre încheierea sântei
liturgie. Masa comuna în porticu. Dupa vecernia
iluminatiunea monastirii și focu bengalicu pre cul-
mile montiloru din pregiuru. — Luni în 16/28 Au-
gustu, 1871: La opto ore dimineti'a junimea aca-
demica, diferitiu domni reprezentanti, clerulu și au-
toritățiile publice se aduna în porticu și apoi pur-
cedu „în corpore” la biserică spre a asistă la sânt'a
liturgia. Dupa sânt'a liturgia urmédia esirea cu
procesiunea pentru aducerea daruriloru în biserică.
Pré-cuviosii'a Sea Parintele Egumenu alu monastirii
da cetire „Cuventulu de îngropatiune la mórtea
lui Stefanu celu Mare.” Conductulu festivu în su-
netulu „Bugii”, clopotulu lui Stefanu Voda. Dupa
intrarea în biserică parastasu de pomenire. La în-
genunchiarea generală cu cetirea rogatiunei de ier-
taciune corulu întonéza „Imnulu lui Stefanu celu
Mare”, faculu anume de domnulu V. Alexandri,
melodi'a de A. Flechtenmacher. 40 de salve, că re-
amintire de monastirile zidite de maritulu erou și
sunetulu „Bugii” anonsia asiedierea daruriloru pre
mormentu. Ospetu comuna în porticu (agape.) Ser-
barea se încheie prin unu discursu presidentialu.

*** Ultramontani. Ultramontani
organizeza pretutindeni și eu ori ce ocaziune pro-
cesiuni și pelerinagie; acestea suntu prea cunos-
cute în Belgia. La Fobourg, în Elvetia, serba-
rea societății Pin (Pius Verein) atrasese mai multu
de 2000 de pelerini din cantónele vecine, însă po-
poratiunea orasiului a pretatu putienn ent-siamu.
Predice au fostu rostite de abatele Folletéte și de
parintele Hilaire, cari au vorbitu cu multa energia
contra catolicismulu liberalu. De aceea au și ob-
tinentu unu succesu de ilaritate nebuna.

La Munich, arhiepiscopulu invitase autorități
principale a asiste la o procesiune pentru a-
perarea de cholera. Primariile a respunsu la acé-
sta invitare refusându-o și adaugendu că deca vre-
unu membru din colegiulu municipalu aru aparea
la procesiunile obicinuite ei aru asiste numai în
calitatea lor de ofițieri de poltia.

Acel'a-si arhiepiscopulu trimisese autoritățiiloru
comunale din diecesulu seu unu formulariu de în-
trebări la care erau invitate a responde și care
constituia unu feliu de ancheta asupra deprinderi-
loru religiôse și chiaru asupra simțimintiloru po-
litice ale administratiloru lor.

Celu mai mare numeru în primari n'a res-
punsu la cererea episcopale; alții au declarat simplu
că nu aveau a primii instructiuni dela arhiepiscopie,
și că n'aveau misiunea de a face politi'a
religiôsa pre sém'a ei.

*** Putere întrebuintiata reu.
Alalta-eri, dice diariulu „la France du Nord”, unu
teribile evenimentu veni sa consterne pre abonatii
casinulu Bouloungnesur-Mer.

Unu luptatoriu de o fortia rara, numitulu Louis
Vigeron, disu omulu-tunu, fórte cunoscutu în totu
sudulu Franciei și asemenea în Parisu, unde a datu,
deca nu ne insielâmu, representatiuni la Hipodromu,
dă în acestu orasiu asemenea representatiuni. Unu
publicu alesu asistă la minunatele-i exercitiuri de
putere, spectacululu trebuia sa termine prin'to lo-
vitura de tunu trasa de pre spatele arculelui.

Proptitu pre picioarele-i vigurose Vigeron pa-
rea mai fórte, mai venjosu decătu totu-déun'a.

Unu ajutoriu puse focu tonului.

Lovitur'a nu plecà.

Fără indoiela ostenitu de acestu incidinte ne-
preveditu, Vigeron, cu o lovitura de umeri,
schimbà positiunea tonului.

În acelu momentu detunatur'a întârdiata, nu se
scie cum, resona cu gróza.

Spectatori speriati vedura atunci pre nenoro-
citolu luptatoriu remanendu înmarmoritu, clatinân-
du-se și cadiendu gramada, sub greutatea enorma
a tunului.

În zadaru se gr-bira a-i veni în ajutoriu, erà
pré târdiu; capulu turtitu de caderea tunului, nu
presintă decătu unu aspectu informu; corpulu gâl-
gâia în sânge.

Doctorulu casinulu, alergându indata, nu putu
decătu sa constatea mórtea. Cadavrulu fu apoi
transportatu la ospiciu prin îngrijirea directiunei
casinulu.

Vigeron, care locuá în Parisu, strad'a Waux-
hall, erà unulu din cei mai forti ómeni ai Franciei,
și în versta de 45 de ani.

Lasà mai fàra medii unu copilu de 8 ani.

*** (Curiosa postade amoru.)
Corabi'a „Atlantis”, care plecà din Sumatr'a spre
Lem'a în calea sea fu urmarita necontentitu de unu
chitu gigantcu. Marinarii totu acceptau, ca chitulu
în fine se va urli de înaintarea grabnica, dar densu-
lu nici decătu nu parea a se obosi. Motosii
doriaru sa se scalde în mare, inse de fric'a chitu-
lui nu poteau, deci decisera sa lu prnda Deci-
siunea se și esecutà numai decătu. Fiindu trans-
portatu chitulu pe corabia, ei indata se și apucara
a-i desface rândi'a, și în aceea gasira o punga de
cauciucu, iera în acést'a o epistola adresata câtra
comandantele corabiei, în care o nevêsta veduva
din Londr'a i scrie, ca deca densulu nu-i va res-
punde de locu prin inmanatoriulu acestei scrisori,
ea se va maritá dupa altulu. Vi poteti întipoi
caofusiunea comandantelui. Se non e vero e ben
trovato.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de capelanu la biseric'a
gr. or. din Sopotolu, protopresviteratulu Zlatn'a de susu,
se escrie concursu pâna la 12 Sept. 1871. în urm'a înaltei
concesiuni consistoriale dte 10 Iuniu nr. 471. ex. 1871.

Emolumentele suntu:

jumetate din tóte venitele parochiulu localu în care
se enumera și taxele stolarie indatinate.

Doritori de a ocupá acestu postu de capelanu sa
se adreseze la scaunulu protopopescu alu Zlatnei de susu
în Câmpeni, cererile sa fia indiestrate cu testimoniile de
calificatiune în întelesulu statutulu organicu §. 13 pâna
la datulu mai susu.

Câmpeni, 20 Augustu 1871.

Cu contielegerea comitetulu parochialu.

Ioanu Patiti'a,

(77—2)

protopopu.

Concursu.

Devenindu vacanta statiunea de invetiatoriu din co-
mun'a gr. or. Apahid'a în protopresbiteratulu Secului, se
escrie prin acést'a concursu pâna în 17 Septembrie st. v.
a. c. cu care este impreunata urmátorea léfa:

- in bani gal'a 120 fl. v. a. dela comuna;
- pamentu aratoriu 2 jugere clas'a I;

e) lemne unu stânginu pentru invetiatoriu, unulu
pentru scóla și cuartiru liberu.

Doritori de a ocupá acésta statiune au a-si asterne
suplicele lor la subscrisulu pâna la terminulu defiptu,
dovedindu ca suntu de religiunea gr. or. cu purtári mo-
rali bune, și ca au absolvitu cursulu pedagogicu cu suc-
cesu bunu — în fine ca suntu cantareti buni. —

Apahid'a 17 Aug. st. v. 1871.

Cu invoirea comitetulu parochialu.

Lazaru Maximu,

adm. prot.

(78—2)

Concursu.

Pentru ocuparea statiuniloru invetiatoresci vacante
din urmátorele comune:

- Câmpeni la scóla normală pentru clas'a I și II,
cu salariu 250 fl. cuartiru și lemne.
- Vidr'a de josu, la scóla triviale cu salariu 200
fl., cuartiru, o grâdina, și lemne.
- Scarisiór'a, salariu 200 fl. cuartiru și lemne.
- Albacu, Parochi'a Arad'a, salariu 200 fl. cuar-
tiru și lemne.

Se deschide concursu pâna în finea lui Septembrie
a. c., doritori de a ocupá aceste statiuni suntu îndrumati
a tramite concursele instruite conformu statutulu orga-
nicu la scaunulu protopopescu în Câmpeni pâna la termi-
nulu prefiptu.

Câmpeni, 10 Aug. 1871.

Cu întielegerea comitetelor parochiale.

Ioanu Patiti'a,

protopopu.

(76—2)

Concursu.

La scóla populare elementara gr. or. din Darstele
Brasiovulu a devenitu vacante postulu invetiatorescu, cu
care este impreunatu unu salariu anuale de 130 fl. v. a.
pre lângă cuartiru de locuinta și lemne de focu.

Doritori de a ocupá acésta statiune suntu postiti,
că recursurile lor, înzestrate cu documentele înaltu pre-
scrise despre calificatiunea și portarea lor morale și po-
litica — pâna în 12 Octobru a. c. st. v. sa le asterna pré-
onoratulu domnu protopopu Iosifu Baracu în Brasiovu.

Darste în 20 Augustu 1871.

Comitetulu parochiale gr-or. din Darstele Brasiovulu

Tom'a Bersanu,

75—3

Parochu și presiedinte.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei vacante de invetiatoriu la
scóla elementara din parochi'a Sopotolu Branului, se
deschide prin acést'a concursu, cu terminu pâna la 26-lea
Septembrie a. c.

Emolumentele suntu 160 fl. v. a. cuartiru și lemne. —

Doritori de a ocupá acestu postu, au sa-si asterna
subscrisulu concursele lor bine instruate, — pâna la ter-
minulu de susu, iera cei ce voru probá ca sciú și cânta-
rile bisericesci, voru avea preferinti'a.

Zernesti 26 Augustu 1871.

Ioanu Metianu,

Protop.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie Arini și fili'a
Iaresiu, în protopresbiteratulu Heghigului, statátore de 96
familiu, se escrie Concursu pana Dumineca în I-lea Sep-
tembre a. c. în care dî va fi și alegerea de parochu.

Emolumentele suntu:

- Cas'a parochiala cu siura și gradin'a de legumi.
- Venitulu stolare, și dela tóta famili'a cate un'a fer-
dela bucate, grau, cucuruзу seu secura.
- Portiune canonica 5 locuri, araturi de 51 ferdele
semanatura și unu fenatiu de unu caru de fenu.

Doritori de a ocupá acést'a statiune au se ascérna
Concursule lor instruite în sensulu Statutulu Organicu
la Scaunulu protopopescu în Brasiovu pana la terminulu
prefiptu.

Brasiovu în 4 Augustu 1871.

Cu contielegerea Comitetulu parochialu.

Ioanu Petricu.

(3—74)

Protopopu.

Burs'a de Vien'a.

Din 1/13 Septembrie 1871.

Metalicele 5%	58 90	Act. de creditu	289 30
Imprumut. nat. 5%	68 95	Argintulu	118 75
Actiile de banca	764	Galbinulu	5 70